

[Pinstrup.]

Slutning, man maa drage af hans Udtalelser vedrørende Industrien. Jo, det ærede Medlem, der har beskæftiget sig med Landbruget i to Aar, og det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, de kan virkelig gaa godt i Spand sammen — jeg mener, at det ærede Medlem Hr. Holstein skulde gaa fjerner i Spandet.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel kan jeg for saa vidt bedre forstaa. Han fremfører sine Teorier ud fra rent national-økonomiske Anskuelser; saa kan vi jo tage meget eller lidt af dem, som vi selv finder det rigtigt. For øvrigt vil jeg gøre alle de Herrer opmærksomme paa, at naar de siger, at vi roser os selv, og at vi tror, vi er saa fuldkomne, saa er det fuldkommen urigtigt. Der er ingen af Landbrugets Talsmænd, der nogen Sinde taler uden at ansøre til stadig at tage bedre fat, arbejde mere ihærdigt og mere dygtigt, end der er gjort hidtil; der er langt frem, til Maalet naas.

Det ærede Medlem Hr. Stauning dvælede igen ved den Tale, jeg havde holdt ved Landboforeningernes Delegeretmøde i Aarhus. Den maa jo have ramt haardt, siden det ærede Medlem beskæftiger sig saa meget med den. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde vedstaaet den. Ja, jeg vedstaaer altid, hvad jeg har sagt, og var jeg kommet til af Vanvare at sige noget, som ikke er rigtigt, saa vilde jeg gøre dette Ting en uforbeholden Undskyldning for det, jeg havde sagt; det har jeg gjort før, og det mener jeg ingen Skam er for nogen Mand. Det ærede Medlem var ikke overrasket over mit „Overfald“ paa København. Nej, dertil var der heller ingen Grund. Der er bare det ved det, at det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem, naar han taler om „Overfald“. Det var ikke noget Overfald, det var et simpelt og naturligt Svar paa Tiltale, nemlig paa det grove Angreb, som „Social-Demokraten“ og dens Redaktør havde rettet mod det danske Landbrug, de ganske uretfærdige Beskyldninger, som var rettet imod det. Og efter det ærede Medlems eget Udsagn og Socialdemokraternes Mening er Socialdemokratiet jo det samme som København, og for saa vidt kan jeg godt sige, at det er et Angreb paa København. Det var nu ogsaa et ganske særligt Pragteksemplar, Hr. Marinus Kristensen havde leveret ved den Lejlighed; men det var et mellem de mange Overfald, som Socialdemokraterne har præsteret paa Bønderne. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at han maa regne med, at Landbruget lader sig ikke overfalde med løgn-

agtige Beskyldninger, usande Beskyldninger, uden at de svarer igen. Det skal i hvert Fald ikke ske, saa længe jeg staaer paa nogen Plads som Landbrugets Tillidsmand.

Det ærede Medlem anførte, at jeg havde sagt, at naar Landbruget stod samlet, kunde ingen trodse vor Magt, men det ærede Medlem glemte at tilføje, hvad jeg videre sagde, nemlig dette: eller lægge et økonomisk Aag paa vor Nakke. Og det hentydede naturligvis til mine Ord før i Talen om Faren, der var for, at Socialdemokratiet og de Konservative i Fællesskab vilde gennemføre forøgede Toldbyrder. Jeg tænkte ogsaa paa et saadant Aag som det, Socialdemokratiet forsøgte at lægge paa Bønderne i Kolindsund-Affæren. Det er jo egentlig ganske mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Stauning som Socialdemokratiets og Arbejdernes Tillidsmand, som han siger, vil øge Toldbyrden for Befolkningen, efter at han havde staaet her paa denne Plads og opregnet de store Procenter, som Industrien gav i Udbytte. Vil det ærede Medlem saa have mere Beskyttelse, maa det jo være, fordi man ønsker, at der skal gives endnu større Tantiømer og Gager og udbetales endnu større Udbytter end hidtil, og naturligvis ogsaa større Arbejds-løn. Men det er Landbruget og andre frie Erhverv, der maa betale den Overpris, som skal fremskaffe dette forøgede Udbytte, skønt det tjener ikke nær saa mange Procent, som det ærede Medlem anførte som Industriens Fortjeneste.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel omtalte Landbrugets store Møde i Odense i 1926. Ja, det var et stort Møde og et godt Møde, og det vedtog en klar Resolution, en Resolution, der ikke var til at tage fejl af, dette simple og ligefremme Krav: at Udgifter og Prisniveau skal ned og rette sig efter den forøgede Kroneværdi. Jeg vil spørge, om et Erhverv ikke maa holde Møde og sige sin Mening om, hvad der maa gøres til Samfundets Bedste og dermed til Støtte ogsaa for det Erhverv, som de økonomiske og politiske Fejlgreb særlig rammer, nemlig Landbruget, fordi det i særlig Grad er et frit eksporterende Erhverv, der maa tage det frie Verdensmarkeds Priser og, som jeg nævnte før, ikke har nogen Beskyttelse af nogen Art. Og jeg vil ogsaa spørge, om en Regering ikke maa følge en saadan Resolution, naar den anviser den eneste rigtige Vej, der er at gaa, den Vej, som vil hjælpe alle de forskellige Samfundserhverv, alle de værdiskabende Erhverv. Det ærede Medlem Hr. Pürschel syntes at